04/07/2021

Το κακό είναι σκοτάδι – Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Σκοτάδι είναι το κακό. Θάνατος είναι. Νύχτα είναι. Μια κατάσταση τόσο κακή, που μας κάνει και δεν βλέπουμε εκείνα που θα έπρεπε να τα βλέπαμε και δεν κάνουμε τίποτε από εκείνα που ήταν το πιο καλό για μας να τα κάναμε!

Οι πεθαμένοι παίρνουν άσχημη όψη· δυσάρεστη σε μας· και γρήγορα βρωμάνε.
Το ίδιο και οι ψυχές εκείνων που ζουν βουτηγμένοι στο κακό. Είναι γεμάτες βρώμα και δυσωδία.
Κλειστά τα μάτια. Σφιγμένα τα χείλη. Ακίνητοι και άσειστοι, κολλημένοι στο κακό! Υπάρχει και κάτι ακόμη χειρότερο.

Γιατί; Γιατί αυτοί είναι, τουλάχιστον, και για τα δύο (σώμα και ψυχή) νεκροί και πεθαμένοι. Ενώ κάτι άλλοι που ζουν σωματικά, είναι για την αρετή και το καλό, εντελώς αναίσθητοι, εντελώς πεθαμένοι, γεμάτοι ζωντάνια στο να κάνουν το κακό!...
Και πάρε παράδειγμα:
Χτύπα πεθαμένο! Δεν αισθάνεται τίποτε. Και δεν αντιδρά καθόλου! Και όπως ένα ξύλο άμα πάρει φωτιά «καίει», έτσι και η ψυχή που έχασε την ζωή, «καίει», απλά καίει. Χωρίς να μπορεί να αντιδράσει στη φωτιά που την καίει! Και όσο και αν την χτυπάς ή την τρυπάς, τίποτε δεν καταλαβαίνει, τίποτε δεν της προκαλεί πόνο! Και δεν πέφτει καθόλου έξω, αυτός που θα ειπεί, ότι ο υποδουλωμένος στο κακό, μπορεί να συγκριθή μόνο με τρελλό ή μεθυσμένο!
Όλα αυτά τα έχει το κακό, η αμαρτία. Και είναι από όλα αυτά κάτι χειρότερο.
Ο τρελλός σε ό,τι κι αν κάμει βρίσκει κατανόηση· γιατί την κακή του κατάσταση δεν την διάλεξε. Δεν είναι προαιρέσεως το νόσημά του, αλλά φύσεως. Από άλλη αιτία του ήρθε. Αντίθετα, εκείνος που ζει με το κακό και την αμαρτία, πως να βρει κατανόηση; πως να του δείξει κανείς συμπόνια;
Από που μας ξεφύτρωσε το κακό;
Πώς κατάντησαν τόσο άνθρωποι στο κακό;

Από πού; Με ερωτάς; Πες το μου συ: Από πού μας ξεφύτρωσαν τόσες ψυχικές αρρώστιες; Από πού έρχεται η φρενοβλάβεια; Από πού η αναισθησία; Όχι από την χαλάρωση του πνευματικού μας αγώνα;
Και αν ακόμη και τα σωματικά μας νοσήματα ξεκινάνε από δικά μας λάθη, από δική μας κακή διάθεση και κακή επιλογή, πόσο πιο πολύ σε κακή μας προαίρεση και επιλογή, οφείλονται τα ψυχικά και πνευματικά μας αρρωστήματα.

Πώς μας κόλλησε η μέθη; Όχι επειδή δεν φροντίσαμε να συγκρατήσουμε τις ορέξεις μας; Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με όλα τα ψυχικά μας πάθη-αρρωστήματα. Αρχίζουν. Εμείς δεν φροντίζομε να τα χαλιναγωγήσουμε, να τα κόψουμε, και μετά ριζώνουν και γίνονται τόσο δυνατά, που η δύναμη η δική μας δεν αρκεί πια να τα ξεριζώσει.

Γι' αυτό, αδελφοί μου, σας παρακαλώ: όσο είσθε ακόμα καλά, μη διστάζετε να αναλάβετε κάθε κόπο, προκειμένου να καταντήσετε να σας πιάσει η πνευματική νύστα, που κάνει τον κάθε άνθρωπο να χάνει κάθε όρεξη για ζωή πνευματική· για αγώνα, ανάμεσα στο καλό και στο κακό.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Εις την Α' προς Θεσσαλονικείς, ομιλία θ', γ'